

Arrest

nr. 204 439 van 28 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JP LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 6 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. LIPS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde op 1 januari 1971 geboren te zijn te Tessenei en de Eritrese nationaliteit te bezitten. U kent de etnie van uw vader niet, maar uw moeder is van Saho-etnie. U bent een Jiberti van Tigrinya-etnie. Van voor uw geboorte verliet uw vader uw moeder. U wist niet of uw vader in Soedan was, noch of hij een strijder was, maar in 1982 – toen u 11 jaar oud was – nam een oude man u van Eritrea naar Soedan, omdat u een droom had om uw vader te vinden en u in Soedan wou wonen. Verder was de situatie in Eritrea niet goed, omdat het DERG regime er was en jullie angst hadden.

In 1997 huwde u met uw vrouw N.S.A. (CGVS N° X), een Eritrese afkomstig uit Tessenei die u in Soedan leerde kennen. Met haar kreeg u vijf kinderen: B.H.N., B.H.R. en B.H.Nu. (die eveneens met u en uw vrouw in België verblijven - OV N° X) en B.H.D. en B.H.S., die samen met B.H.J., uw oudste zoon die u bij een ander vrouw kreeg, in Khartoem – Soedan wonen. Vanaf 2013 – 2014 kwamen Soedanese soldaten naar uw huis toen u gaan werken was en ze beschuldigden jullie er – valselijk – van alcoholische dranken in huis te hebben, met als doel (smeer)geld te ontvangen. Daarom verliet u – samen met uw vrouw N.S.A. en jullie kinderen B.H.N., B.H.R. en B.H.Nu. Soedan in de vijfde maand van 2016. Jullie reisden samen naar Libië. Daar werd uw deel van het overeengekomen geld niet betaald en daarom reisde uw vrouw met jullie drie kinderen eind juli 2016 alleen per schip verder naar Italië. U maakte vier maanden later de oversteek. Op 30 juni 2017 kwamen jullie in het kader van relocatie legaal per vliegtuig naar België, waar u en uw vrouw N.S.A. diezelfde dag een asielaanvraag indienden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde dat het voor u als Eritrees staatsburger onmogelijk is om terug te keren naar Eritrea, omdat er daar geen democratie is en geen vrede heerst (gehoor CGVS, p.37), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, geenszins geloofwaardig, noch aannemelijk bevonden worden.

Vooreerst slaagt u er via uw verklaringen tijdens het gehoor niet in uw beweerde Eritrese afkomst en nationaliteit aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat u uitermate onwetend bent over uw afkomst en u quasi onwetend bent betreffende uw ouders en Tessenei, de stad waar u geboren bent en tot uw elfde woonde en waar uw ouders woonden, hetgeen de waarachtigheid van uw vermeende Eritrese nationaliteit reeds danig op de helling plaatst.

U verklaarde op 1 januari 1971 geboren te zijn in Tessenei en in 1982, op elfjarige leeftijd – samen met een oude man – naar Soedan te zijn verhuisd (gehoor CGVS, p.7). U gaf aan dat u in de wijk ‘shuk’ (centrum) woonde, maar kon buiten ‘een groentenmarkt, winkels en een slagerij’ niets concreets noemen in uw wijk. Buiten de wijk ‘shuk’ kon u nog drie andere wijken te Tessenei noemen, maar toen de dossierbehandelaar u later vroeg waar deze kennis vandaan kwam, gaf u aan dat u het wist van mensen aan wie u het vroeg. U voegde eraan toe niets meer te weten van Tessenei en u toen kind was (gehoor CGVS, p.13 en p.15). Toen u gevraagd werd hoe u uw tijd spendeerde te Tessenei, gaf u ontwijkend aan dat u niet werkte en u kind was. Ook toen de vraag herhaald werd, gaf u vaag aan dat u speelde. Toen u gestimuleerd werd om meer te vertellen, kwam u niet verder dan ‘Ik speelde met vrienden van mijn leeftijd.’ (gehoor CGVS, p.26). U kon geen enkele naam van een school te Tessenei geven en u gaf aan dat u nooit naar school ging. Toen u gevraagd werd hoe het komt dat u – die tot uw elf jaar in Tessenei gewoond zou hebben – nooit naar school ging, gaf u aan het niet te weten, dat uw vader er niet was en uw moeder u misschien niet zond omwille van haar werk. Welk werk ze deed wist u echter niet (gehoor CGVS, p.27-28).

Toen u verder gevraagd werd welke tribes er voornamelijk te Tessenei wonen, gaf u aan te denken dat alle negen de tribes er wonen. Toen daarop de vraag herhaald werd, gaf u aan er niet veel van te weten en u gokt op Nara (gehoor CGVS, p.26). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat er in Tessenei veel mensen van Tigre etnie wonen en deze etnie opgedeeld is in verschillende sub tribes en u gevraagd werd om er te noemen, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.27). Toen de dossierbehandelaar u de term Bina Amir opwierp en u vroeg of u het kende, gaf u aan dat het een etnie is, maar u er niets van weet. U had er evenmin een idee van of het een etnie op zich is (gehoor CGVS, p.27). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat de naam Tessenei origineel uit het Tigre afkomstig is en er in Tessenei verschillende etnieën leven, waaronder de Bina Amir.

Toen u gevraagd werd of er water in de buurt van Tessenei was, gaf u aan dat er kanalen waren. U had er geen idee van of er ook een rivier in de buurt stroomde (gehoor CGVS, p.26). Toen de dossierbehandelaar u de term Gash opwierp en u vroeg of u het kende, gaf u aan dat u van Gash Barka hoorde en van zoba Gash, maar u had er geen idee van of ‘Gash’ nog iets anders was. Later voegde u eraan toe dat ze iemand die van zoba Gash komt soms ‘Wedi Gash – letterlijk zoon van Gash’ noemen (gehoor CGVS, p.27-28). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Tessenei gebouwd is aan de Gash rivier en van de Gash rivier irrigatiekanalen vertrekken.

Toen u erop gewezen werd dat water belangrijk is voor Tessenei en u gevraagd werd wanneer het regenseizoen is in de regio van Tessenei, gaf u aan dat dit in de zesde – zevende maand is (gehoor CGVS, p.26). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt echter dat het regenseizoen te Tessenei zich tussen de maanden juli en september situeert en de meeste plaatsen in de buurt van Tessenei dan ontoegankelijk zijn.

Toen de dossierbehandelaar u verder de term Blata opwierp en u vroeg of u het kende, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.27). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat er in de buurt van Ali Ghider en omgeving (Tessenei ligt op 10 km) verschillende belangrijke Blata's (plantages met een specifiek systeem om land te bewerken) liggen. Toen de dossierbehandelaar u de term Chirmayka / Girmayka opwierp en u vroeg of u het kende, gaf u aan van wel. Toen daarop gevraagd werd om erover te vertellen, gaf u aan dat u er enkel van hoorde, maar u er niets van wist (gehoor CGVS, p.26).

Toen de dossierbehandelaar u de term Sebderat opwierp en u vroeg of u het kende, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.26). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Girmayka – net als Tessenei – een belangrijke Eritrese handelsstad is op de grens met Soedan en dat er tijdens het grensconflict met Ethiopië (1998 – 2000) vele IDP's (Internal Displaced Persons) uit Tessenei Girmayka overspoelden. Sebderat is het dorp dat het dichtst bij Tessenei ligt in noordelijke richting. Toen u gevraagd werd hoever Tessenei van de grens met Soedan ligt en u erop gewezen werd dat u mocht antwoorden in aantal kilometer of in reistijd, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.27). Toen u gevraagd werd of er ooit mensen gedeporteerd werden van Soedan naar Eritrea, gaf u aan van niet en u er nooit van hoorde.

Toen u gevraagd werd of er in Tessenei bepaalde plaatsen zijn voor mensen die 'terugkeerden', gaf u aan het niet te weten. U hoorde er zelfs nooit van dat mensen – nadat Eritrea onafhankelijk was – terugkeerden naar Eritrea (gehoor CGVS, p.23). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u weet had van 'terugkeerprogramma's', gaf u plots aan dat u wist dat er terugkeerden. U had echter weinig kennis van de voorwaarden voor de mensen die terugkeerden naar Eritrea (gehoor CGVS, p.24). Toen u gevraagd werd of u er niet aan dacht om naar Eritrea – uw beweerde land van herkomst – terug te keren nadat het land onafhankelijk werd, gaf u vaag aan van niet omdat er geen vrede is. Toen herhaald werd dat velen na de onafhankelijkheid terugkeerden naar Eritrea, omdat er onafhankelijkheid, vrede, hoop,... was, herhaalde u dat u niet ging en u ook niet terug wil, omdat er geen vrede is (gehoor CGVS, p.23). Toen er gevraagd werd of er oorlog was te Tessenei toen u er woonde gaf u aan dat u het niet zag en u het niet weet (gehoor CGVS, p.28). Toen u gevraagd werd of u weet of er vluchtelingenkampen zijn te Soedan, waar Eritrese vluchtelingen opgevangen worden, gaf u aan dat u hoorde van het vluchtelingenkamp Shagarab. Andere kampen kende u echter niet (gehoor CGVS, p.22).

Toen de dossierbehandelaar u de term Lafa opwierp en u vroeg of u het kende, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.27). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Tessenei zwaar getroffen werd tijdens de Ethiopische invasies (1998 – 2000). Zo werd de basisinfrastructuur vernield (zoals de enige brug), vonden massale plunderingen plaats, werd één op de vijf gebouwen gedynamiteerd of in brand gestoken en werd de secundaire school in brand gestoken. Verder blijkt dat er ongeveer 90.000 Eritreeërs naar Soedan vluchtten en hervestiging vanuit de kampen Gulsa en Lafa begon in juli 2000.

Uit bovenstaande blijkt dat u slechts over een erg oppervlakkige kennis betreffende Tessenei (het dorp waar u geboren bent en opgroeide) beschikt en geen antwoord kan geven of foutieve antwoorden geeft wanneer de dossierbehandelaar doorvraagt over belangrijke aspecten betreffende uw beweerde dorp van afkomst, Tessenei.

U gaf verder aan dat uw moeder van Saho origine is en uw moeder Saho spreekt. Toen u later gevraagd werd welke etnie uw moeder heeft, gaf u ontwijkend aan dat ze Tigrinya en Saho spreekt. Toen u gevraagd werd waar de Saho wonen te Eritrea, gaf u aan dat ze in zoba Gash Barka wonen. Of ze ook elders in Eritrea wonen, wist u niet. Toen u gevraagd werd waar uw moeder Saho leerde, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.2-3 en p.10). Toen u gevraagd werd of u Saho spreekt – u woonde immers van bij uw geboorte tot uw elf jaar bij uw moeder die van Saho origine is), gaf u aan dat geen enkel woord kent (gehoor CGVS, p.5). Toen u verder gevraagd werd hoeveel broers of zussen uw moeder heeft, gaf u aan het niet te weten. Pas toen u gevraagd werd of u het haar dan nooit vroeg, gaf u aan dat ze er geen had (gehoor CGVS, p.32). Toen u gevraagd werd naar het beroep, gaf u aan dat uw moeder ging werken, maar u niet weet wat ze deed (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd of uw moeder ooit problemen kende in Eritrea, vroeg u zich af welke problemen ze gehad zou moeten hebben (gehoor CGVS, p.13).

U gaf aan niet te weten waar en wanneer uw vader geboren is, omdat u hem nooit ontmoette (verklaring DVZ, dd. 18/7/2017, vraag 13A).

Toen u gevraagd werd welke etnie uw vader heeft, gaf u aan het niet te weten, omdat u hem niet ontmoette (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd sinds wanneer uw vader afwezig was, gaf u aan dat het van voor uw geboorte was. U had er echter geen idee van waarom hij afwezig was (gehoor CGVS, p.10-11). Toen u gevraagd werd naar de job, gaf u aan dat u uw vader nooit ontmoette. Toen daarop gevraagd werd of u het dan niet vroeg aan uw moeder, gaf u aan van wel, maar ze u sloeg en u het daarom niet meer vroeg (gehoor CGVS, p.11). Verder had u er geen idee van of uw vader ooit problemen kende in Eritrea (gehoor CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd hoeveel broers of zussen uw vader heeft, gaf u aan het niet te weten en u verklaarde dat niemand het ooit tegen u zei (gehoor CGVS, p.32). Verder had u er geen idee van of er familie van uw vader in (de buurt van) Tessenei woonde (gehoor CGVS, p.32). Verder had u er geen idee van of uw vader nog in leven is of niet en u gaf aan geen contact te hebben met hem (gehoor CGVS, p.32).

Bovenstaande talrijke onwetendheden betreffende uw eigen familiale achtergrond en plaats van afkomst, komen zeer weinig doorleefd over, temeer daar u tot uw elf jaar bij uw moeder in Tessenei - Eritrea woonde en dus kan verwacht worden dat zulke basiszaken betreffende uw eigen achtergrond ter sprake kwamen.

Verder komt de reden waarom u – samen met een onbekende man – op elfjarige leeftijd uw beweerde dorp van afkomst – Tessenei – en uw beweerde land van afkomst – Eritrea – verlaten zou hebben, niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over.

U gaf aan dat u in 1982 naar Soedan ging. Toen u gevraagd werd met wie u naar daar ging, gaf u aan dat een oude man u mee naar daar nam. Toen u gevraagd werd wie deze 'oude man' is, gaf u een naam, maar meer kon u niet vertellen over hem. U gaf aan dat u hem niet kende, u hem 'bij toeval' ontmoette op de markt en u hem 'smeeekte' om u naar Soedan te brengen (gehoor CGVS, p.10 en p.12). Toen u gevraagd werd waarom u naar Soedan ging, ontweek u de vraag door te stellen dat u wilde gaan. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u een droom had om uw vader te vinden. Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg of hij dan in Soedan was, gaf u aan het niet te weten. U voegde eraan toe dat evenmin wist of hij een strijder was en gaf aan dat uw moeder u niets zei. U gaf aan dat ook niemand anders u ooit iets zei over uw vader (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd waarom u dan juist naar Soedan ging, een ander land waar ze een andere taal spreken dan zijn moedertaal, herhaalde u dat u uw vader wou vinden en er wou wonen. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat men in Ethiopië ook Tigrinya spreekt en uw vader misschien naar daar ging (Ethiopië en wat we nu Eritrea noemen waren toen immers één land), gaf u aan dat u daar niet aan gedacht had (gehoor CGVS, p.11). U gaf verder aan dat u ook niemand kende in Soedan, toen u in 1982 naar daar ging (gehoor CGVS, p.15). Uw verklaringen waarom u – samen met een onbekende man – op elfjarige leeftijd uw beweerde dorp van afkomst – Tessenei – en uw beweerde land van afkomst – Eritrea – verlaten zou hebben, komen niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over.

Verder slaagt u niet in uw beweerde Eritrese afkomst en nationaliteit aannemelijk te maken, daar u niet enkel uitermate onwetend bent over uw afkomst, maar eveneens over de belangrijke personen in uw leven, namelijk uw vader en uw moeder (supra).

U gaf aan dat uw vader en uw moeder de Eritrese nationaliteit hebben (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd welke documenten uw ouders hadden te Eritrea, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.15).

U verklaarde zelf op 1 januari 1971 geboren te zijn in Tessenei, de Eritrese nationaliteit te bezitten en in 1982, op elfjarige leeftijd – samen met een oude man – naar Soedan te zijn verhuisd. U gaf aan dat u uw vader nooit kende en uw moeder overleed toen u tien jaar oud was (1981) (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd sinds wanneer u de Eritrese nationaliteit heeft, gaf u aan dat u deze sinds uw geboorte heeft. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u geboren bent in 1971 en toen 'het land Eritrea' nog niet bestond, gaf u aan dat het gekoloniseerd werd en het Eritrea was toen 'we' vochten. Toen de dossierbehandelaar opnieuw aangaf dat 'wat we vandaag Eritrea noemen' toen Ethiopië was, bevestigde u dit. Toen daarop de stelling geponeerd werd dat u bijgevolg de Ethiopische nationaliteit had van geboorte, begreep u niet waarom. Toen u erop gewezen werd dat u en uw ouders geboren zijn voor de onafhankelijkheid van Eritrea en jullie bijgevolg de Ethiopische nationaliteit van geboorte hebben, bleef u erbij de Eritrese nationaliteit te hebben, 'omdat het die van mij is' (gehoor CGVS, p.21). Toen u gevraagd werd of u ooit officieel geïnformeerd werd dat u de Eritrese nationaliteit heeft, gaf u aan dat dit niet het geval was (gehoor CGVS, p.21).

Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat in april 1993 'alle Eritreeërs binnen en buiten Eritrea [werden] opgeroepen deel te nemen aan een referendum over de onafhankelijkheid van Eritrea. Registratie voor dit referendum ging zowel binnen als buiten Eritrea hand in hand met een gedegen controle van de Eritrese afkomst. Na deelname aan het referendum werd vervolgens een Eritrese identiteitskaart uitgereikt, waardoor participatie in dit referendum uiteindelijk een cruciale rol ging spelen in nationaliteitsbepaling (Algemeen ambtsbericht Ethiopië, december 2006, p. 57; Question

& Answer Series, *Eritrea & Ethiopia: Large-scale expulsions of population groups and other human rights violations in connection with the Ethiopian-Eritrean conflict, 1998-2000*, januari 2002, p.9). Toen u gevraagd werd wanneer Eritrea onafhankelijk werd, vroeg u zich af of ermee bedoeld werd wanneer de oorlog stopte of wanneer het officieel onafhankelijk werd. U gaf correct aan dat de oorlog in 1991 stopte en het in 1993 officieel erkend werd.

Toen u gevraagd werd hoe u dit wist, gaf u aan dit te weten omdat u het vroeg in Khartoem (gehoor CGVS, p.18). Toen u daarop door de dossierbehandelaar gevraagd werd waarom Eritrea pas twee jaar later erkend werd als onafhankelijk land, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd of er in 1993 iets speciaals gebeurde, gaf u aan dat ze een eigen munt uitbrachten en ze hun land regeerden. Toen u daarop gevraagd werd wanneer die eigen munt uitgebracht werd, gaf u echter aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.22). Wanneer de dossierbehandelaar van het Commissariaat-generaal in het licht van bovenstaande informatie polste of u bekend was met het referendum te Eritrea, bleek u wel degelijk te weten dat dit in 1993 plaatsvond en Eritrea toen scheidde en een onafhankelijk land werd (gehoor CGVS, p.23). U kende echter niemand die eraan deel nam. Toen u gevraagd werd of u deelnam aan het referendum (u was toen immers 22 jaar oud), gaf u aan van niet. U had er zelfs geen idee van of men vanuit Soedan kon deelnemen aan het referendum (gehoor CGVS, p.23-24).

Dat u evenwel weinig of niets weet over politieke ontwikkelingen kan allerminst gelden als een afdoende verklaring voor uw onwetendheid over hoe u precies de Eritrese nationaliteit verwierf, noch voor het feit dat u nooit iets zou hebben gehoord over het onafhankelijkheidsreferendum van 1993. U was immers op dat moment 22 jaar oud en dus was dit alles immers van groot belang voor uw verdere persoonlijke leven.

Tevens kon u geen documenten of andere bewijsstukken voorleggen om de door u beweerde Eritrese nationaliteit te staven.

Toen u gevraagd werd welke documenten u had te Eritrea, gaf u aan dat u kind was en u er nog geen had. Ook toen u gevraagd werd of u daar geen geboortecertificaat of vaccinatiekaart had, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd welke documenten u had in Soedan, gaf u aanvankelijk aan dat u een identiteitskaart van Soedan had en u dit document van de 'immigratie van Soedan' had. U gaf aan dat u dit document vroeg en kreeg. Toen u gevraagd werd waarom ze een Soedanese identiteitskaart gaven en geen van Eritrea, gaf u aan dat ze enkel die kunnen geven en u nooit naar de Eritrese ambassade te Soedan ging om Eritrese documenten te vragen. Verder gaf u aan dat u uw Soedanese identiteitskaart verloor in de woestijn (gehoor CGVS, p.19-20). Toen u gevraagd werd of u ook een Soedanees reispaspoort had, gaf u aan van niet, omdat u er niet aan dacht (gehoor CGVS, p.20). Toen u – gelet op het feit dat u verklaarde een Soedanese identiteitskaart te hebben – gevraagd werd of u de Soedanese nationaliteit heeft, gaf u aan van niet. U gaf verder aan dat u nooit trachtte deze aan te vragen, omdat het uw nationaliteit niet is. Later – toen u gevraagd werd wat uw identiteitsdocument te Soedan juist was – gaf u aan dat het een residentiekaart was waarop uw naam, leeftijd en nationaliteit stond en als nationaliteit Eritreeër stond. Toen daarop gevraagd werd hoe de Soedanese autoriteiten dat zouden weten, gaf u aan dat het uw verklaring was (gehoor CGVS, p.31). Verder liet u zich in Soedan ook nooit registreren als Eritrees vluchteling, omdat u zich op uw werk focuste en is in de rij moest wachten om geregistreerd te worden (gehoor CGVS, p.20). Verder gaf u aan dat u nooit asiel aanvraag te Soedan, omdat u niet dacht zolang in Soedan te wonen en uw plan was om terug te keren naar uw land (gehoor CGVS, p.28).

Dat u zich in Soedan ook nooit registreren als Eritrees vluchteling en u nooit identiteitsdocumenten in uw bezit had te Eritrea of Soedan is opmerkelijk en merkwaardig en is een bijkomende negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid.

Verder blijkt dat uw kennis van de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij erg beperkt is.

Naast de erg summiere kennis betreffende Tessenei, de stad waar u geboren bent en opgroeide en waar uw ouders leefden, en de onbestaande kennis betreffende het onafhankelijkheidsreferendum van 1993 (nochtans een belangrijke gebeurtenis in de geschiedenis van Eritrea, daar dit leidde tot de internationale erkenning van het land én het referendum bepalend was om de Eritrese nationaliteit te verwerven) (supra), was u erg onwetend betreffende de politieke, de geografische en de maatschappelijke situatie in uw land en van de geschiedenis van uw land.

Toen u gevraagd werd wie aan de macht was in uw geboorteland (met name Ethiopië, waar het huidige Eritrea op dat moment nog deel van uitmaakte) toen u er vertrok, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd wat de naam van het huidige Eritrese regime is, gaf u aan het niet te weten. Evenmin kende u namen van Eritrese ministers (gehoor CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd om Tessenei te situeren in Eritrea, gaf u aan dat het in 'zoba Gash Barka' ligt. Toen u daarop gevraagd werd naar de administratieve opdeling te Eritrea noemde u – al tellend op uw vingers – de zes zoba's die Eritrea momenteel telt.

Toen u gevraagd werd of Eritrea steeds opgedeeld was in 6 zoba's, gaf u aan het niet te weten en u had geen idee van de administratieve opdeling te Eritrea toen u er woonde (gehoor CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Eritrea sinds haar onafhankelijkheid tot 1996 ingedeeld was in tien provincies en dit gebaseerd was op de administratieve indeling ten tijde van de Italiaanse kolonisatie. Toen u gevraagd werd in welke Awraja / provincie u woonde toen u in Tessenei woonde, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd hoe u op de hoogte was van de 'zoba' (die in 1996 ingevoerd werden, dus nadat u Eritrea verlaten zou hebben) gaf u aan dat u in Khartoem vroeg over uw land (gehoor CGVS, p.14).

Verder gaf u – overigens correct – aan dat de Eritrese gemeenschap de onafhankelijkheid van Eritrea op 24/5 viert. U gaf verder aan dat ook 20/6 en 8 Megabit specifieke feestdagen zijn die door de Eritrese gemeenschap gevierd worden en ze ook de start van de gewapende strijd vieren. Toen u gevraagd werd wanneer de Eritrese gemeenschap de start van de gewapende strijd viert, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.16). U kende wel de naam van onafhankelijkheidsstrijder Idris Awate, maar zijn naam kende u omdat u het vroeg in Khartoem (gehoor CGVS, p.18). Het dient vastgesteld dat Onafhankelijkheidsdag, martelaarsdag en 'de start van de onafhankelijkheidsstrijd' (gevierd op de eerste dag van de negende maand) belangrijke feestdagen zijn voor Eritreërs, die -volgens informatie waarover het CGVS beschikt- ook door de Eritreërs in de diaspora worden gevierd, onder andere Soedan, waar u van 1997 tot uw vertrek in mei – juni 2016 samenwoonde met uw Eritrese echtgenote én u omging met de Eritrese gemeenschap (gehoor CGVS, p.7 en p.15-16). Verder hoorde u in Khartoem reeds van Fenkil. U wist dat het een militaire operatie was, maar weet niet waar deze operatie plaatsvond (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd met welke andere landen Eritrea nog conflicten had na 1991, gaf u aan dat dit met Yemen, Soedan, Ethiopië en Djibouti was. Opnieuw gaf u aan dit te weten omdat u het vroeg in Khartoem. U kende echter geen verdere details en wist zelfs niet wanneer de invasie door Ethiopië plaatsvond. Ook over het conflict tussen Soedan (het land waar u van 1982 tot 2016 verbleef) en Eritrea (uw beweerde land van herkomst) wist u niets (gehoor CGVS, p.18). Dat u hiervan totaal niet van op de hoogte bent, doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst. Toen u gevraagd werd of u reeds van 'Forto' in Asmara hoorde, gaf u aan van niet. Toen de vraag gespecificeerd werd en u gevraagd werd of u van een incident te 'Forto' in Asmara hoorde, gaf u opnieuw aan er niet van te weten. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat het een poging tot staatsgreep betrof, gaf u aan ervan gehoord te hebben op het nieuws, dat er soldaten kwamen, maar u er verder niets van weet (gehoor CGVS, p.25). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat op 21 januari 2013 een poging tot staatsgreep plaatsvond in Asmara, ook wel het Forto incident genoemd. Het is opmerkelijk dat u zo weinig weet over deze recente poging tot staatsgreep tegen de president van het land waarvan u de nationaliteit beweert te hebben.

U gaf aan dat u naar 'Erena' op EriTV keek en dit programma over 'het land, het nieuws en de rehabilitatie' ging. Toen u daarop gevraagd werd of er de laatste jaren nog belangrijke zaken in het nieuws kwamen, betreffende Eritrea, gaf u aan het niet te weten. Toen u erop gewezen werd dat het eigenaardig is dat u niets weet over recente gebeurtenissen in Eritrea terwijl u wel naar het nieuws op de Eritrese TV keek, gaf u aan dat jullie het aanzetten, maar niet luisterden wat ze zegden (gehoor CGVS, p.16-17).

Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden betreffende de Eritrese politiek, geschiedenis en maatschappij, ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw nationaliteit en herkomst, op fundamentele wijze. Van iemand die tot zijn 11 jaar in Eritrea gewoond zou hebben, en nadien weliswaar in het buitenland, zijn hele leven bij Eritreërs verbleef (u huwde met een Eritrese in 1997 én u gaf aan dat jullie contact hadden met Eritreërs en jullie naar hun huwelijken en overlijdens gingen (gehoor CGVS, p.15)), kan men een betere kennis ter zake verwachten.

Het is tenslotte ook erg merkwaardig dat u ook betreffende de achtergrond van uw vrouw (met wie u reeds van 1997 gehuwd bent en met wie u steeds samenwoonde) erg onwetend bent. U gaf aan dat uw vrouw eveneens te Tessenei geboren is, maar weet niet wanneer ze geboren is. U kende haar niet van in Tessenei en leerde haar kennen te Soedan, maar u heeft er geen idee van wanneer ze Eritrea verliet. Evenmin heeft u er een idee van waarom ze Eritrea verliet (gehoor CGVS, p.34). Bovenstaande onwetendheden betreffende de achtergrond van uw eigen vrouw zijn opvallend. Van iemand die 20 jaar gehuwd is en samenwoonde met iemand die in dezelfde situatie zou zitten (die de Eritrese nationaliteit zou hebben en Eritrea ontvlucht zou zijn om illegaal in Soedan te gaan wonen) kan verwacht worden dat zulke basiszaken betreffende de achtergrond van zijn vrouw ter sprake kwamen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geenszins geloof gehecht worden aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit.

Er dient dan ook geconcludeerd dat u aan het CGVS geenszins aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De vaststelling dat u noties heeft van de Tigrinya taal vormt anderzijds geen sluitende indicatie voor uw Eritrese nationaliteit, vermits de Tigrinya taal ook in Ethiopië wordt gesproken (gehoor CGVS, p.3 en zie informatie toegevoegd aan het dossier).

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat met betrekking tot de asielaanvraag van uw echtgenote N.S.A. (dossiernummer CGVS X), eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus is genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik wijs de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging op het feit dat u niet mag teruggeleid worden naar Eritrea aangezien geen geloof gehecht werd aan uw Eritrese nationaliteit en herkomst."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 6 februari 2018 een schending aan "van de wet, in het bijzonder: schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van de artikel 48/3 en 48/5, § 4, al. 2 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 1, A, al. 2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en in werking getreden op 22 april 1954 (United Nations Treaty Series, deel 189, p. 150, nr. 2545 (1954)) zoals aangevuld door het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, gesloten te New York op 31 januari 1967 en in werking getreden op 4 oktober 1967 (hierna: het "Verdrag van Genève van 28 juli 1951 zoals gewijzigd"); schending van het beginsel van behoorlijk bestuur in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht en artikel 62, §1 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 41 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000".

Volgens verzoeker stelt de commissaris-generaal "vast dat verzoekende partij de Ethiopische nationaliteit heeft". Hij meent dat "bij vaststelling van de Ethiopische nationaliteit moet verwerende partij nagaan of verzoekende partij bij verplichte terugkeer naar Ethiopië geen "'gegronde vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade", zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming" riskeert" en "minstens moet verwerende partij onderzoeken of Soedan waar zij gewoonlijk verbleef een veilig derde land is en of zij opnieuw tot dit grondgebied van dat land wordt toegelaten in de zin van 48/5, § 4, al. 2 van voormelde Wet van 15 december 1980 indien zij de internationale bescherming weigert". Hij klaagt aan dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht "of verzoekende partij naar Ethiopië kan terugkeren en in het negatieve geval of zij naar Soedan waar zij gewoonlijk verbleef kan terugkeren en tot het grondgebied van dat land opnieuw wordt toegelaten".

Hij merkt op dat de commissaris-generaal evenmin heeft onderzocht "of verzoekende partij bij terugkeer naar Ethiopië zij door de Ethiopische autoriteiten niet omwille van haar Eritrese oorsprong of erfenis ("origin or heritage", zie stuk nr. 3, p. 12 eveneens door verwerende partij als documentatie aan het administratief dossier toegevoegd) naar Eritrea zal worden doorgestuurd terwijl dit risico voortbestaat in deportatie of mishandeling in handen van de Ethiopische autoriteiten (zie stuk nr. 4, p. 18) en hoewel vandaag deportaties niet langer gedocumenteerd kunnen worden wijzen de instelling van het Etnisch

federalisme van Ethiopië (zie stuk nr. 4, p. 12) en de aangehouden troepenconcentraties aan weerszijden van de landsgrenzen tussen Eritrea en Ethiopië”.

Volgens verzoeker “houdt de vaststelling van de nationaliteit van verzoekende partij als Ethiopisch in combinatie haar oorsprong en erfenis in dat beiden landen haar afwijzen waardoor zij de facto staatloos wordt (zie stuk nr. 4, p. 12) wat absoluut verboden is en moet worden vermeden”.

Hij voert aan dat “het bezit van de Ethiopische nationaliteit verzoekende partij niet [diskwalificeert] om de internationale bescherming aan te vragen” en dat “de vaststelling van de Ethiopische nationaliteit het motief van de twijfel over de Eritrese overbodig [maakt]”.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing “te hervormen of te vernietigen”.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “*United States Bureau of Citizenship and Immigration Services, Eritrea & Ethiopia: Large-Scale Expulsions of Population Groups and Other Human Rights Violations in connection With the Ethiopian-Eritrean Conflict, 1998-2000, 1 januari 2002*” en “*United Kingdom: Home Office, Country Information and Guidance - Ethiopia: People of mixed Eritrean/Ethiopian nationality, 31 augustus 2016*”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van het verzoek te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

2.4.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776).

De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met zijn Eritrese afkomst en met zijn jarenlange verblijf als Eritreeër in Soedan.

2.4.3. Verzoeker verklaart op 1 januari 1971 geboren te zijn in Tessenei, Eritrea, maar vanaf zijn 11 jaar in Soedan te hebben gewoond. Verzoeker stelt doorheen zijn asielprocedure (enkel) over de Eritrese nationaliteit te beschikken (gehoor, p. 9, 20). Het komt aan de asielinstanties dan ook enkel toe de geloofwaardigheid van deze door hem aangebrachte en beweerde (Eritrese) nationaliteit te toetsen. Hij legt geen enkel stuk voor ter staving van zijn identiteit of Eritrese nationaliteit. Verzoeker maakt middels zijn verklaringen noch zijn Eritrese nationaliteit of herkomst, noch zijn vertrek naar en verblijf in Soedan aannemelijk.

2.4.4. Vooreerst kon verzoeker niet uitleggen hoe hij de Eritrese nationaliteit zou bezitten. Hij beweerde deze sinds zijn geboorte in 1971 te hebben, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Eritrea toen nog niet bestond als onafhankelijk land. Verzoeker kon dan ook onmogelijk van bij zijn geboorte reeds over de Eritrese nationaliteit kon beschikken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geboren is in Ethiopië (volgens zijn beweringen in de provincies die later afgescheurd zijn) uit Ethiopische ouders. Verzoeker toont niet aan waarom hij dan deze nationaliteit zou hebben verkregen via zijn ouders en zijn geboorte op het Ethiopische grondgebied. Verzoeker maakt evenmin melding van enige stappen die hij later ondernomen zou hebben om de Eritrese alsnog te bekomen. Uit voornoemde informatie blijkt dat in april 1993 een referendum werd georganiseerd en dat na deelname aan dit referendum Eritrese identiteitskaarten werden uitgereikt, waarbij participatie in dit referendum een cruciale rol speelde voor de nationaliteitsbepaling. Verzoeker had weet van dit referendum (gehoor, p. 23), maar hij nam zelf - als toen 23-jarige, wonend in Soedan - niet deel, hij kende niemand die hierin participeerde en hij wist zelfs niet dat men vanuit het buitenland kon deelnemen (gehoor, p. 23-24), hoewel uit de informatie blijkt dat alle Eritreeërs binnen en buiten Eritrea werden opgeroepen om te participeren in het referendum. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in Soedan banden onderhield met de Eritrese gemeenschap.

2.4.5. Tevens bleek verzoeker onaannemelijk onwetend over zijn geboortestad, Tessenei, alwaar hij tot zijn 11 jaar zou hebben verbleven. Zo kon hij zijn wijk en leven in Tessenei niet doorleefd beschrijven (gehoor, p. 13, 15, 26), wist hij niet welke tribes er woonden (gehoor, p. 26) noch of de Tigre-etnie uit sub-tribes bestaat (gehoor, p. 27), kon hij geen rivier noemen die er stroomt (gehoor, p. 26), wist hij niets over de Gash-rivier (gehoor, p. 27-28), terwijl uit de informatie blijkt dat Tessenei gebouwd is aan deze rivier en van daaruit irrigatiekanalen vertrekken, gaf hij verkeerdelijk aan dat het regenseizoen in de regio van Tessenei in de zesde-zevende maand is (gehoor, p. 26), kende hij Blata niet (gehoor, p. 27), hoewel er volgens voornoemde informatie in de buurt van Ali Ghider en omgeving (waaronder Tessenei) verschillende belangrijke Blata's (plantages met een specifiek systeem om land te bewerken) liggen, (her)kende hij Sebderat niet (gehoor, p. 26), nochtans het dorp dat het dichtst bij Tessenei ligt in noordelijke richting, kon hij niet aangeven hoever Tessenei zich van de grens met Soedan bevindt (gehoor, p. 27), wist hij niet of er in Tessenei bepaalde plaatsen zijn voor mensen die terugkeerden naar Eritrea (gehoor, p. 23) en stelde hij niet te weten of er oorlog was te Tessenei toen hij er woonde (gehoor, p. 28).

2.4.6. Ook over Eritrea in het algemeen had verzoeker enkel beperkte kennis. Hij wist niet wie aan de macht was in zijn geboorteregio toen hij vertrok (gehoor, p. 13), noch wat de naam van het huidige Eritrese regime is (gehoor, p. 25), noch sinds wanneer Eritrea in zoba's opgedeeld werd (gehoor, p. 14), noch hoe het opgedeeld was toen hij er nog woonde (gehoor, p. 14), noch wanneer de Eritrese gemeenschap de start van de gewapende strijd viert (gehoor, p. 16), noch waar of wanneer het conflict tussen Eritrea en Soedan plaatsvond (gehoor, p. 18), noch wat de poging tot staatsgreep "Forto" in Asmara inhield (gehoor, p. 25). Verzoeker toont dan ook geen minimale kennis, noch interesse voor zijn beweerdelijke geboorteregio aan.

2.4.7. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij de situatie in zijn geboortestad, Tessenei, en zijn land van herkomst, Eritrea, geenszins opvolgde sinds zijn verblijf in Soedan.

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Tessenei zwaar getroffen werd door het grensconflict met Ethiopië in 1998-2000, dat vele IDP's uit Tessenei de Eritrese handelsstad Girmayka overspoelden, dat 90 000 Eritreeërs naar Soedan vluchtten en dat hervestiging vanuit de kampen Galsa en Lafa begon in juli 2000. Verzoeker kon echter niets vertellen over Girmayka (gehoor, p. 26) of over Lafa (gehoor, p. 27) en hij kon slechts één vluchtelingenkamp voor Eritreeërs te Soedan noemen (gehoor, p. 22). Verzoeker verklaarde aanvankelijk zelfs niet gehoord te hebben van mensen die vanuit Soedan terugkeerden naar Eritrea (gehoor, p. 23).

2.4.8. Verzoekers gebrekkige kennis over Tessenei en Eritrea is des te frappanter gezien hij zelf aangaf dat hij in Soedan omging met de Eritrese gemeenschap (gehoor, p. 15), naar EriTV keek (gehoor, p. 16) en zelfs huwde met een Eritrese vrouw die ook uit Tessenei afkomstig was (gehoor, p. 7).

2.4.9. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers jarenlange verblijf als Eritreër in Soedan. Temeer gezien zijn verklaringen over hoe hij als 11-jarige met een oude man naar Eritrea kwam incoherent en onaannemelijk zijn (gehoor, p. 10-12, 15) en hij zich in Soedan niet liet registreren als Eritrees vluchteling louter omdat hij zich concentreerde op zijn werk en niet in de rij wilde wachten (gehoor, p. 20). Verzoekers verklaringen komen geheel verzonnen voor.

2.4.10. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de commissaris-generaal evenmin heeft onderzocht *“of verzoekende partij bij terugkeer naar Ethiopië zij door de Ethiopische autoriteiten niet omwille van haar Eritrese oorsprong of erfenis (“origin or heritage”, zie stuk nr. 3, p. 12 eveneens door verwerende partij als documentatie aan het administratief dossier toegevoegd) naar Eritrea zal worden doorgestuurd terwijl dit risico voortbestaat in deportatie of mishandeling in handen van de Ethiopische autoriteiten (zie stuk nr. 4, p. 18) en hoewel vandaag deportaties niet langer gedocumenteerd kunnen worden wijzen de instelling van het Etnisch federalisme van Ethiopië (zie stuk nr. 4, p. 12) en de aangehouden troepenconcentraties aan weerszijden van de landsgrenzen tussen Eritrea en Ethiopië”*, waarvoor hij verwijst naar de bijgevoegde stukken *“United States Bureau of Citizenship and Immigration Services, Eritrea & Ethiopia: Large-Scale Expulsions of Population Groups and Other Human Rights Violations in connection With the Ethiopian-Eritrean Conflict, 1 januari 2002”* en *“United Kingdom: Home Office, Country Information and Guidance - Ethiopia: People of mixed Eritrean/Ethiopian nationality, 31 augustus 2016”*, merkt de Raad op dat, gelet op wat voorafgaat, geen geloof wordt gehecht aan verzoekers Eritrese afkomst. De argumentatie in het verzoekschrift over (hypothetische) problemen (waaronder deportatie naar Eritrea) bij terugkeer naar Ethiopië omwille van zijn Eritrese afkomst is dan ook niet dienstig. Indien verzoeker inderdaad (nog steeds) de Ethiopische nationaliteit zou bezitten dan kan de Raad slechts vaststellen dat hij geen elementen aanbrengt waaruit een vervolging in Ethiopië kan blijken. De bewijslast berust bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

2.4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Eritrea. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoot, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5.4. Waar verzoeker een schending van "*artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000*" aanvoert, wordt opgemerkt dat vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). *In casu* heeft verzoeker nagelaten om in zijn verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing dit artikel geschonden zou hebben.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK